

Ammár a želva

Ammár a želva

Ammár a želva

Jednou si Ammár četl svůj oblíbený příběh „Zajíc a želva“. Smál se tomu, co se přihodilo zajíci a od želvy se ponaučil, jak je důležité používat rozum, a že chytrost je víc, než-li fyzická převaha. Jak o těchto věcech přemítal, najednou si všiml, že želva z knížky oživila, a začala si s ním povídat.

Řekla: „Ahoj Ammáre! To je skvělé, že si tak mladý a dost chytrý, že jsi se poučil z příběhu o zajíci a mě.“

Ammár se zeptal: „Kolik je ti roků želvičko?“

Želva odpověděla: „Nejsem tak mladá, jak vypadám. Vlastně mi je 45 roků. Želvy žijí asi 60 let, ale existuje dokonce druh, který se jmenuje ‘Testudo’ a ty mohou žít až 189 let.“

**Jemu náleží vše, co na nebesích je i na zemi,
a On je Soběstačný, Chvályhodný.**

(Pouť 22: 64)

„**J**aké je tvoje oblíbené roční období?“

zeptal se Ammár.

Želva odpověděla: „Pro naše přežití je velmi důležité teplé počasí. Naše tělesná teplota se mění s teplotou vzduchu okolo nás a je obvykle o 0,1 až 0,2 stupňů Celsia nižší, než okolní vzduch. Náš trávicí systém se zrychlí, když se zvýší teplota.“

Když nás Alláh stvořil, dal nám tuto vlastnost, aby pro nás bylo jednodušší přežít, když je velmi horko. Potřebujeme všechny dary, které nám Alláh dává, ale On je hojnější než je potřeba.“

Ammár se zamyslel a řekl: „A jaké je tvoje oblíbené jídlo?“

„Milujeme žluté dýně. Naše oči jsou velmi bystré a žlutou barvu vidí nejlépe. To znamená, že můžeme jednoduše najít oblíbené jídlo,“ odpověděla želva.

Ammár měl pro želvu další otázku: „Spíte v zimě?“

Želva mu to vysvětlila takto: „Ano. Když se počasí ochladí, asi od října, a je těžší najít potravu, naše těla se zpomalí a

ochraňujeme se tím, že jdeme na několik měsíců spát. Náš tep a dýchání se zpomalí také. Spíme od října do března. Protože nás Alláh stvořil takto, nemusíme v zimě přežívat bez jídla, což by pro nás bylo smrtelné.

Alláh nás tak po generace ochraňuje tím, že nás posílá spát v pravý čas.“

Ammár se chtěl zeptat ještě více: „Vím, že žiješ na souši, ale myslím, že některé z vás žijí i ve vodě. Můžeš mi o nich něco říci?“

Želva se usmála: „Máš pravdu, Ammáre. Jsou tu želvy sladkovodní a mořské. Například já žiji na souši. Mám raději pole, měkkou půdu a vinice. Sladkovodní želvy, které chováte v akváriích, mají rády jezera a říční břehy. Mořské

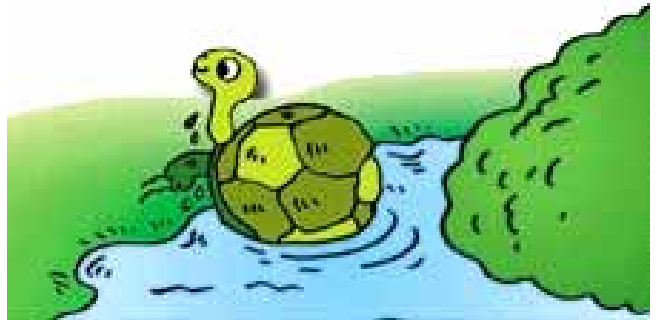
želvy žijí v teplých mořích a na pevninu se vracují, aby snesly vejce. Ráda bych ti pověděla něco zajímavého o karetě, mořské želvě. Karetý chodí snášet vajíčka na teplé pláži. Alláh mladým želvičkám, které se z vajíček líhnou hlavou nahoru ke světlu, které se odráží od moře, dává vnuknutí, aby šly přímo tam, kde budou žít. Jak tato želví mlád'átka vědí, že moře je pro jejich život tím nejlepším místem? Musí to být proto, že náš Pán do nich tuto znalost vkládá.

Ammár řekl: „Máš pravdu. Každý, kdo má rozum na přemýšlení, musí vědět, že svět je plný Alláhových zázraků. Vždy musíme pamatovat na to, že ty a já, všechna zvířata a stromy a všechno ostatní jsou Jeho znamení.“

Rád jsem si s tebou povídal. Děkuji ti za to, že jsi mi toho tolik řekla. Nashledanou želvičko.

„Nashledanou, chytrý chlapče,“

řekla želva.

Doporučeno pro děti předškolního věku.
Zdroj: Stories for Thinking Children, Harun Yahya

